

„Cercul de cretă caucazian” de Brecht. Regia : Fritz Bennewitz ; scenografia : Franz Havemann

TEATRUL NAȚIONAL GERMAN DIN WEIMAR

Publicul ieșean s-a reîntîlnit în această toamnă cu Teatrul Național din Weimar, teatru de mare tradiție, ce și-a dedicat turneul în țara noastră aniversării a 24 de ani de la proclamarea Republicii Democratice Germane.

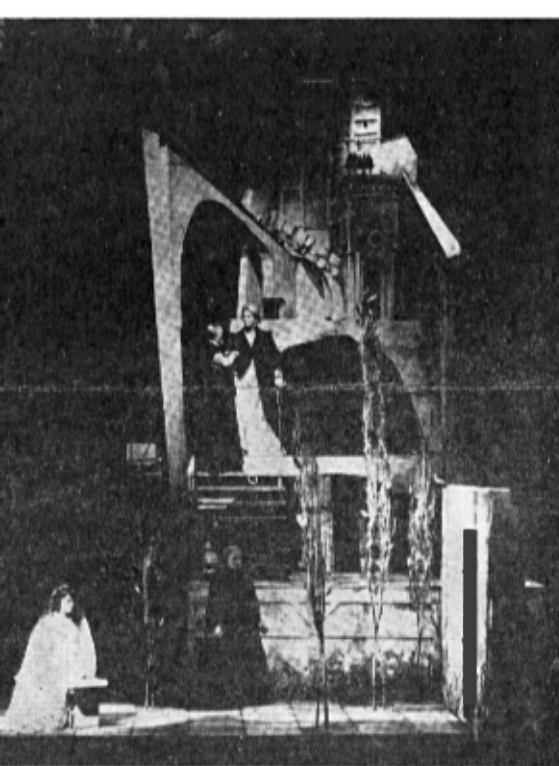
Teatru eminent, cu un ansamblu omogen, abordînd obiective artistice sigure, verificate, neinteresat de experimente și inovații zgometoase, clădindu-și repertoriul după criterii chibzuite, Naționalul din Weimar și-a stabilit ca principiu de conduită stabilitatea și echilibrul în toate sectoarele activității artistice, iar ca sarcină principală valorificarea moștenirii umaniste clasice ca și promovarea dramaturgiei contemporane a R.D.G. Teatrul din Weimar reflectă acel climat adînc de prețuire a culturii în care își desfășoară activitatea instituțiile de artă din Weimar, oraș cu aromă de medievalitate și farmec unic.

Cele două spectacole prezentate la Iași, *Cercul de cretă caucazian* de Bertolt Brecht și *Celestina* de Fernando de Rojas, reprezintă creațiile de vîrf ale ultimelor stagiuni

teatrale weimareze. Realizate în regia și scenografia acelorași doi vechi și constanți creatori, Fritz Bennewitz, regizor și Franz Havemann, scenograf, spectacolele au fost primite cu un mare interes din partea publicului din Iași, mai cu seamă că, de această dată, teatrul gazdă a pus la îndemîna spectatorilor o instalație de traducere simultană, la cască, a textului. S-a înlăturat, astfel, handicapul barierei lingvistice ce a produs regrete sincere în turneul precedent, din 1969.

Situate în aria unui exersat profesionalism, spectacolele teatrului din Weimar au reconfirmat valoarea acestui colectiv și faima ce l-a precedat. (Amintim că directorul acestui teatru era, pe la 1791, Goethe, iar, din 1798, beneficia de colaborarea lui Schiller.)

Preocuparea în ceea ce privește programul repertorial se circumscrie unor criterii care vizează dramaturgia consacrată, valorile certe, verificate. *Faust* de Goethe, *Hamlet* de Shakespeare, *Minna von Barnhelm* de Lessing, *Ulciorul sfîrșit* de Kleist, *Celestina* de Fernando de Rojas, *Tîrgul lui Bartholomeo* de Ben Jonson, *Cercul de cretă cauca-*

„Celestina” de Fernando de Rojas

„Ulciorul sfărmat” de Kleist

zian de Brecht, Contemporanii de Armin Stolper, Zilele fericite ale unui om nefericit de Alexei Arbuzov.

Abordând cu perseverență, ani în șir, repertoriul shakespearian și brechtian, teatrul și-a format, după propria sa convingere, „un stil propriu în interpretarea contemporană a clasicismului german, caracterizat prin partinitate, inițiativă creatoare și fantezie”.

În *Cercul de cretă caucazian* de Brecht, Gudrun Volkmar, admirabilă în rolul Grușei, realizează un adevărat recital actoricesc, dovedind o stăpînire fără eusur a artei comunicării cu publicul. Excepțională — execuția decorurilor, scenografia ambelor piese oscilînd între un realism de sinteză și expresionism. Fără îndoială că Franz Havemann rămîne unul dintre cei mai înzestrați scenografi din R.D. Germană.

Apartinînd unei stagiuni anterioare, cel de-al doilea spectacol prezentat la Iași, *Celestina*, este o operă cunoscută spectatorilor locali din reprezentația Teatrului Național „Vasile Alecsandri”, în care artista emerită Margareta Bacia a interpretat magistral, poate cel mai complex și mai dificil rol din cariera sa. Cu nimic mai prejos poate fi socotită interpretarea Christinei Lehmann din spectacolul Weimarului. Eroina e concepută ca o puternică ființă telurică, adaptată la viața colcăitoare a periferiei tîrgului spaniol renascentist, mediu nu lipsit de primejdii.

Hans-Gerd Sonnenburg a fost un Calisto sanguinic, nervos, cheltîndu-se cu dărnicie în scenele de zbucium ale tinărului îndrăgostit fără speranță. La secundat, cu inteligență, Sylvia Kuziemijski (Melibcea), într-un rol în care nu i-au lipsit nici una dintre datele temperamentale. Excelent cuplul „fetele” Celestinei (Gudrun Volkmar și Barbara Lotzmann), ca și cel al servitorilor lui Calisto (Lutz Riemann și Michael Christian).

Deși nu este elev direct al lui Brecht, și mărturisește ritos acest lucru ori de cîte ori este întrebat, Fritz Bennewitz, regizorul celor trei spectacole prezentate în turneul teatrului weimarez în România, (*Ulciorul sfărmat* al lui Kleist s-a jucat numai la Timișoara și Giarmata), elemente ale școlii brechtienne se simt în creația acestui prețuit regizor german, dar ele au fost asimilate într-o manieră destul de personală care anihilează acea ușoară uscăciune și rigiditate a unor coneepte, traduse ca atare.

Turneul Teatrului Național din Weimar ne-a dat o dovadă dintre cele mai elocvente a gradului de elevație și măiestrie artistică a slujitorilor Thadiei din R.D.G.

Mircea Filip